

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשת חוקת השפ"א

- כגודל הציפיות כך גודל הכריות...
- תגיד לי איך העבודה החדשה בחברת החשמל? - מדליק...
- גיליתי שקפה שחור הרבה יותר ממריץ כשהוא נשפך על המכנסים...

פרשה מאירה

אוהב שלום

בפרשת 'חקת' התורה מספרת לנו על מותו של אהרן הכהן בהור החר. בני ישראל מאוד הצטערו ובכו על מותו של אהרן, אפילו יותר ממה שהם הצטערו על מות משה בסוף ימיו. מדוע?

חקמינו מלמדים אותנו שמדתו של אהרן הייתה רדיפת שלום: 'הלל אומר הוי מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה' (משנה במסכת אבות). אהרן הכהן התאמץ כדי לקרב בין בני ישראל וכדי להשקיט את המריבות שנוצרו בתוכם, ולכן כל העם אהב אותו מאוד והתעצב על פטירתו.

אנחנו יכולים ללמד מכאן עד כמה חשובה ומועילה היא האהבה והשלום בינינו. מי שעוזר לפייס את חבריו ולמנע מריבות, וגם מי שמתערב בעצמו בשעת הצורך - הוא אדם אהוב וכלם רוצים בחברתו! אדם כזה מטיב לחברה כולה, וגם לעצמו. אז בואו כלנו נשתדל להרבות שלום!

שאלות בפרשה

1. את מי הפרה האדומה מטהרת?
2. מה הקשר בין מות מרים הנביאה לבין חטאם של משה ואהרן?
3. היכן מת אהרן הכהן וכמה זמן בכו עליו כל בית ישראל?
4. מדוע כל בית ישראל, האנשים והנשים, בכו על אהרן? (רש"י)
5. מי היה הכהן הגדול אחרי אהרן הכהן?
6. מה עשו ישראל לפני המלחמה נגד הכנעני יושב הנגב?
7. מדוע היה צורך בנחש הנחושת?
8. מי היה מלך הבשן?

חידת חדגא:

רמזור: היכן בפרשה עם ישראל "לא עבר באדום"?

חידת פולקע:

מה הקשר בין ידיו של משה רבנו לנחש הנחושת?

מילים מבולבלות

זהו את המילים והביטויים מתוך "שלישי" של הפרשה

1 את המטה	2 אבל אותי	3 מיהר בים
4 נקשה לידו	5 יורם	6 מבעיר
7 הוקשתי	8 הקלה	9 אשם ענו
10 מתן מאה	11 מבדרתו	12 מעל היין

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

1	2	3
4	5	6
7	8	9

- קמץ: 'אם חס לכם, תלכו למקום בו יש מזגן. אם ממש חס לכם - תדליקו אותו!...
- מה ליצן עושה בחדר כושר - מתיחות?
- רופא עיניים: תגיד, אתה יכול לקרוא את השורה התחתונה שעל הלוח? הנבדק: איזה לוח?
- מה עושה מי שנכשל במבחן נהיגה? בוכה בכי תמרורים...

שלי... מלמל, והחל חוזר אל ביתו. משם המשיך אל העיר כדרך כל יום.

למחרת בבקר, כשיצא יאנוש מפתח הבית, הכתה בו ההפתעה שוב: על השביל שלפניו היתה מנחת מטבע נחשת! הוא מהר לטל אותה, ותר בעיניו אחר המטבע הבאה בתור. הוא מצא אותה במרחק לא גדול, ונגש להרימה. כך צעד גם ביום השני בעקבות המטבעות הפזורות, עד שהגיע לשפת הנחל. המטבע האחרונה היתה מטלת שם, על תלולית חול קטנה, מצפה ליאנוש שיגביה אותה.

הדרך חזר על עצמו עוד פעמים מספר, ולא היה מאשר כיאנוש בכל הסביבה, ולו משום שלא היה בסביבה איש מלבדו... כעבר שבוע, בשעת ארוחת הערב הקבועה, נשמעו נקישות על דלת בקתו של יאנוש. בני המשפחה הפסיקו מאכילתם הדלה והביטו בדלת. יאנוש פתח אותה לרוחה, ועל הסף נראה אדם מכבד, עשיר על פי מראהו.

'מה אתה מחפש?' שאל יאנוש. האורח הסתפל סביב. 'תרשה לי לשאל אותך משהו, השיב, בימים האחרונים אספת מטבעות שמיישהו הניח לך על השביל?' יאנוש הנהן בחיוב. 'אז... יש לך כבר מספיק לחם לכל המשפחה שלך?' שאל האיש. יאנוש החזיר בידו על הארוחה הדלה, ואמר: 'ממש לא. הפרוטות האלו אמנם שמחו אותי, אבל לא היה בהם כדי לאפשר לי רוחה של ממש'. האורח ההדור נעץ בו עיניים כששאל: 'אתה רוצה להגיד לי שלא לקחת את תבות האוצר?'

יאנוש החזיר לו מבט תמה. 'תבות אוצר? על מה אתה מדבר, אדוני?' האורח נשף בחסר שביעות רצון. 'אני הנחתי את המטבעות, הסביר. 'עברתי כאן ערב אחד, ושמעתי את המצב הקשה של משפחתך, אז רחמתי עליך. אבל המטבעות לא היו המטרה, אלא רציתי שתלך בעקבותיהן עד שתגיע למקום שבו הטמנתי תבות מלאות במטבעות זהב. זה היה רמו למקום המחבוא שלך. ואתה, במקום זאת, לקחת רק את הפרוטות... אינני מחבב טפשים, סים העשיר בזעם כבוש, 'לכן כעת אקח בחזרה את תבות האוצר שלי'...

...

לפעמים אנחנו עסוקים יותר מדי בפרוטות שעל הדרך, ושוכחים את האוצר הגדול שבהמשך...

בבקתו העלובה שבקצה היער גר לו יאנוש. בכל בקר היה מביט אל קורות הגג ששמשו לו כתקרה, והיה מיחל שישארו עומדות במקומן, ולא יפלו על ראשו. גם דפנות הצריף לא היו יציבות כלל ועקר, ובשעות של סופה וסערה, התנדנדו וזעו כביכול היו עשויות מברד. מזונו היה דל, וכך גם מזון משפחתו. שלשה ילדים גדל, ואשה אחת, ולכלם היה פה וגרון ומקבה. הוא, יאנוש, היה צריך להאכיל את כל הפיות הללו, ששועו למנת לחם משביעה, ולא יותר מכך. אבל הדרך להשגת המאכלים היתה קשה וארכה.

ערב-ערב, כשהיה שב מן העיר, ובידו כמה פרוטות לחם שהצליח לקבץ, נשמעו בביתו קולות רמים. הילדים צעקו והתנפחו למי מגיעה חתיכה גדולה יותר, ואלו האשה צווחה על ביש מזלו של בעלה, שלא הצליח להשיג כמות מספקת שתשביע את רעבון כלם. יאנוש, למרבה הפלא, שתק. אולי כי תש כחו ממלאכת היום, אולי כי לא רצה להגדר למריבות, ואולי כי ידע שאשתו צודקת. הוא עצמו הצטמצם ככל יכולתו, כשהוא משאיר לאשתו ולילדיו להתכבד במנות גדולות יותר.

בבקר אחד קם יאנוש ממטו, כלומר מהרצפה, הניח בצד את שמיכתו, שלא היתה אלא מעיל ישן שהיה לו לחרף, ויצא אל העיר, לאסוף אי אלו פרוטות או פרוטות, ואולי למצא עבודה כלשהי. כשיצא מפתח ביתו נעצר על מקומו הלום ומפתע: על השביל שמולו היתה זרוקה פרוטת נחשת! אמנם ערכה לא היה רב כלל וכלל, אך בעבור יאנוש היתה זו הפתעה נעימה. הוא התכופף להרימה, ואז הבחין במטבע נוספת במרחק כמה מטרים. הוא לא ידע את נפשו מרב אשר, ועשר...

כשהרים יאנוש את הפרוטה השנייה, הבחין במטבע שלישית מנצנצת אליו מהמשך השביל. לשמחתו לא היה גבול. כך המשיך וצעד בעקבות המטבעות הזרוקות על הדרך, פוסע אל מעבה היער ואוסף פרוטה אחר פרוטה. לבסוף מצא את עצמו בקרחת יער קטנה, בכיסו מנחות שתיים עשרה מטבעות נחשת. הוא הביט מסביבו, מנסה לחפש את המטבע הבאה, אולם לשוא. התקדם לימין וצעד לשמאל, בדק בצפון וחפש בדרום, אבל לא מצא דבר, מלבד ענף עץ שהיה נעוץ באפן מוזר באדמה. 'כנראה שכאן הסתים המזל